

רמזי הרוקח שיר השירים א פי הארי יל ד

תאמר רז"ל סריות וכו' : לריח נ"י אברהם מהם ושמן זה שמנך שהוא השעשע ולבנה יקבלו אברהם דומה ללתיים של אפרסמון המונחת בכרן ז"ל ויריקה לשיניה הנקרה שמן מורק שמך איה ואין ריחו מורק ובשמטלסין אותו ריחו ומכונס בשבדה כראוי מחי עלמין העלווים מורק כך אברהם שניאמר לך לך ואבדלה שמך ויהא ריחך מורק חוה שמן מורק . (בראשית רבה) . ד"ל לריח נ"י רמ"ח אלו רמ"ח מלות

עשה . שיר ללמ"ה ראש וסוף שיה יסאגי מיי"ן ראש וסוף י"ן נ"י ש"ס . לריח נ"י רמ"ח הרי הכל מרי"ג ש"ס לא העשה ורמ"ח עשה . לרי"ח ע"ז בקרייה כנגד ע"ז בני אדם הקרוין בחורה בשבע . וי"ל תמידן וכו' כנשים בשבת הרי ע"ז וכתיב לריח נוחה . לריח שמנ"ך .

ע"ד הפשט פירוש הגרי"א ע"ד הגמרה

הא"כ וא"ו שבה סדרו עפנה . ח"ש מנשיקות ופיהו . ופי' רש"י ז"ל כמו שנוסק חתן אל כלה כי אנכי יסוד כל מ"ע ולא יסיה לך יסוד כל מ"ה ל"ח וסס החתן וסכלה כנ"ל פי' הוא לשון זכר וס' לשון נקיבה וכלן פיהו פיה פיו וכללן כהיבס אחת וחו בכחב רש"י כחמן אל כלה :

(ג) לריח שבי"ך וכו' . פירוש כי שלשה שמיים היו בכשבן שמן המאור ובמן המבחה ובמן המנחות וחו לריח שמנך כוונס לשון רבים הוא כב' שמיים דסימו שמן המאור ובמן המנחות ובמן מורק שמך הוא שמן המשחם ומורק הוא מלבין המרוק

כנשים : על כן עלמותו אכבוך . עלמותו הן עטמ"ז ונקראים עלמותו שלמותו כב הכוונה בל"ן לכס כנשים וכמו כן הם האמות שכליכו איש אליו כספס וכו' ונכרו אהרי אהי יבראל . ומה שאמר לריח מפני שכריה הוא בעלם דק ומריחן אותו מרוק לכן גכ כדחוקים נהנים הוא ונכביכס אחר ריחו הטוב . וסנה צאדם ית ד' חשים סידועים ובהנח אדם"ר נהסרו כ' החשים לגמרי סגאס מן סרואס והשמיים ולא נהארו כ"א בטס אחרים משע ריח ולא טלו כדי חיומי וספעס טול . ותת ריחם הוא דק ויחר מחב ספעס ולכן איך נסגן בו כמו מחב ספעס . וכב' חשים סס כדמיון שמים וארץ ששמיים אינס יבוליס ליהנות דק בנחינת ריח שסוח דק אבל מארץ סגאס קרובס ונכיון ממנס כמו חוש כעטס בכל סמדגנתו סחוס סגאס מורגבת יסוד וצבן כדמיון סכנאס אכילס ובהיכ וסנאס סחביס וכן סגאס סגופי וסנאס סרומי . ועוד כי כחחמן וכלל בס סעליון . ומפני שצאדם הוא רוח ככסמיו ופס ככסמיו סרוח הוא מן סכמיס והנשכ הוא מן סארץ כמ"ס סולא סארץ נשח חיס וסמיס סוא טולל כל סבריוס כמ"ב ואחס מחיס אה טולס בן יבראל וכן סאנאס אבל מן סארץ סס נסרדיס כי יבראל לכדכ נספוסס כן ארץ יבראל וסס דכוקיס כה אבל עטמ"ז אינס מקבלין דק מן סכמיס ככללות ספאס רוחס ויבראל לכדן וספ"ק גס כיסוד מן סארץ . ולכן סאנאס מונין לחסכ ויבראל ללכנס . וכן סאנאס איך לומדין סודס שבע"פ כי סודס שבע"פ סוא כיסוד ליסראל לכדן וכתודס שכתב עחמח סכיא נכוס וכללן כזס גס סאר סאנאס . וכן סוא כריח וכללן גס כן אף כעומדיס ערמוק רבל כעטס אימי כי אס מי סאנאס . ולכן אנו כ"י סמקבלים מן סארץ וסארץ לית לס מנרמס כלוס דק כעודעין לסכס אז טולל . ולכן אנו לרייכן למ"ה . וכוס מהר"ך ג"כ מה ססקו כה סקדמיס מה סלא סאמר כסודס סכר עוס"כ .